Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 14. Juni 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 14 czerwca 1940 r.	Nr. 42

Tag / Dzień — **Inhalt / Treść** — Seite / Strona

Anordnung Nr. 1

der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Grundregel für die Anerkennung landwirtschaftlicher Saaten.

Vom 31. Mai 1940.

Auf Grund der Zehnten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 6. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 163) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs folgendes an:

§ 1

Anerkanntes Saatgut.

(1) Zur Durchführung eines Sortenzulassungs- und Anerkennungsverfahrens zwecks Beseitigung des Sortenwirrwarrs auf dem Gebiete des Saatgutwesens werden folgende drei Stufen von anerkanntem Saatgut festgesetzt:

1. Hochzuchtsaatgut,
2. anerkanntes Landsortensaatgut (LS-Saatgut),
3. anerkannter Nachbau.

(2) Die Anerkennung erfolgt unter dem Sortennamen.

Zarządzenie Nr. 1

Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o zasadniczych normach kwalifikowania zasiewów rolniczych.

Z dnia 31 maja 1940 r.

Na podstawie dziesiątego postanowienia wykonawczego z dnia 6 marca 1940 r. do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. II str. 163) zarządzam za zgodą Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora co następuje:

§ 1

Zasiewy kwalifikowane.

(1) W celu przeprowadzenia dopuszczenia odmian i postępowania kwalifikacji, mającego służyć do usunięcia nieładu w odmianach zasiewów, ustala się trzy rodzaje zasiewów kwalifikowanych:

1. zasiewy oryginalne,
2. kwalifikowane odmiany pochodzenia miejscowego (Landsortensaatgut),
3. kwalifikowane zasiewy dalsze.

(2) Kwalifikacja następuje według nazw poszczególnych odmian.

§ 2

Hochzucht.

(1) Die Anerkennung als Hochzucht setzt voraus, daß

1. der Aufwuchs aus Elitesaatgut zugelassener Sorten gewonnen und im Betrieb des Züchters oder auf Grund der von der Saatgutstelle des Generalgouvernements Krakau genehmigten Verträge in dem Betrieb eines Vermehrers oder unter Aufsicht der zuständigen Landwirtschaftskammer in einer Vermehrungsstelle mit Eigenverkauf (VE-Stelle) erwachsen ist;
2. die in Anlehnung an die Reichsrichtlinien durch die Saatgutstelle des Generalgouvernements in Krakau aufgestellten und herausgegebenen Richtlinien in ihren Mindestanforderungen erfüllt sind.

(2) Bei Kartoffeln müssen auch die Voraussetzungen des § 6 gegeben sein.

§ 3

Landsorte.

Die Anerkennung als LS-Saatgut setzt voraus, daß

1. es sich bei dem Aufwuchs um eine bekannte Landsorte handelt,
2. der Aufwuchs im Herkunftsgebiet der Landsorte steht.

§ 4

Anerkannter Nachbau.

Die Anerkennung als anerkannter Nachbau setzt voraus, daß die von der Saatgutstelle in Anlehnung an die Reichsrichtlinien aufgestellten Richtlinien für das Generalgouvernement in ihren Mindestanforderungen erfüllt sind.

§ 5

Mindestfläche.

(1) Voraussetzung für die Anerkennung ist ferner, daß der Aufwuchs auf keiner kleineren als der von der zuständigen Landwirtschaftskammer festgesetzten Fläche zur Anerkennung gelangen soll. Befindet sich der Aufwuchs auf zwei oder mehr Teilflächen, deren jede kleiner als die Mindestfläche ist, oder befindet sich auf einer Mindestfläche der Aufwuchs von zwei oder mehr Sorten, so kann die Landwirtschaftskammer die Anerkennung ablehnen.

(2) Die Höchstzahl der Sorten, deren Aufwuchs jährlich in einem Betriebe anerkannt werden kann, kann von der zuständigen Landwirtschaftskammer beschränkt werden.

§ 6

Sonderbestimmungen für Kartoffeln.

(1) In ein und demselben Betriebe dürfen Kartoffeln derselben Sorte grundsätzlich entweder nur als Hochzucht oder nur als anerkannter Nachbau anerkannt werden. Die zuständige Landwirtschaftskammer kann im Einzelfall Ausnahmen zulassen, falls der Betrieb und sein Inhaber Verwechslungen der Sorten nicht befürchten lassen.

(2) Die Anerkennung von Kartoffeln als Hochzucht erfolgt nur in Betrieben, welche die Gewähr für die Erzeugung von Pflanzgut einwandfreien Herkunftswertes bieten.

§ 2

Zasiewy oryginalne.

(1) Warunkiem zakwalifikowania zasiewów jako oryginalnych jest, by:

1. rozmnażanie nastąpiło z elit dopuszczonych odmian i w gospodarstwie hodowcy, lub w przedsiębiorstwie plantatora, na podstawie umów zatwierdzonych przez Urząd Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa w Krakau (Krakowie) lub pod dozorem właściwej Izby Rolniczej na plantacji z prawem zbytu (Vermehrungsstelle mit Eigenverkauf);
2. odpowiadały w minimalnym zakresie normom w oparciu o normy Rzeszy ustalonym i ogłoszonym przez Urząd Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa w Krakau (Krakowie).

(2) W odniesieniu do ziemniaków muszą być dotrzymane także warunki określone w § 6.

§ 3

Odmiany pochodzenia miejscowego.

Zakwalifikowanie zasiewów jako odmian pochodzenia miejscowego wymaga, by:

1. rozmnażanie dotyczyło znanej odmiany miejscowej,
2. rozmnażanie odbywało się na obszarze pochodzenia tej odmiany.

§ 4

Kwalifikowane zasiewy dalsze.

Zakwalifikowanie jako zasiewy dalsze wymaga, by wytyczne, w oparciu o normy przyjęte w Rzeszy, ustalone i ogłoszone przez Urząd Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa, były spełnione przynajmniej w minimalnym zakresie.

§ 5

Minimum obszaru obsianego.

(1) Wymogiem kwalifikowania jest nadto, by rozmnażanie następowało na powierzchni nie mniejszej, aniżeli wyznaczono przez właściwą Izbę Rolniczą. Jeżeli rozmnażanie ma miejsce na dwóch lub więcej polach, z których każde jest mniejsze od wymaganej powierzchni, albo jeżeli na najmniejszej wymaganej powierzchni znajdują się dwie lub więcej odmian, wtedy Izba Rolnicza może odmówić zakwalifikowania.

(2) Ilość odmian, mogących być rocznie kwalifikowanych w jednym gospodarstwie, może właściwa Izba Rolnicza ograniczyć.

§ 6

Odrębne postanowienia co do ziemniaków.

(1) W jednym i tym samym gospodarstwie mogą być zakwalifikowane ziemniaki tej samej odmiany jedynie jako oryginalne albo jako zasiewy dalsze. W wypadku, gdy gospodarstwo i jego właściciel nie budzi obaw, właściwa Izba Rolnicza może w poszczególnych wypadkach zezwalać na wyjątki.

(2) Zakwalifikowanie ziemniaków, jako oryginalnych następuje tylko w gospodarstwach, które dają pewność, że wyprodukują materiał pochodzenia stwierdzonego.

(3) Die Landwirtschaftskammer kann verlangen, daß der Betriebsinhaber von jeder in seinem Betriebe anerkannten Sorte Pflanzgutproben für die Kartoffelherkunftsprüfung unentgeltlich und frachtfrei zur Verfügung stellt. Zahl und Umfang der Proben, Zeitpunkt der Einsendung und Bestimmungsort werden von Fall zu Fall festgesetzt.

§ 7

Erstmalige Zulassung von Betrieben.

(1) Ist in dem Betrieb, dessen Aufwuchs zur Anerkennung angemeldet werden soll, bisher noch nicht oder längere Zeit nicht mehr anerkannt worden, so erfolgt eine Anerkennung nur, wenn die Landwirtschaftskammer auf Grund einer örtlichen Besichtigung festgestellt hat, daß der Betrieb sowie der Betriebsleiter und der Inhaber des Betriebes die Gewähr für die einwandfreie Erzeugung anerkannten Saatgutes bieten (Zulassung zur Anerkennung).

(2) Gegen eine den Antrag zurückweisende Entscheidung steht dem Antragsteller binnen eines Monats nach Mitteilung der Entscheidung die Beschwerde an die Saatgutstelle des Generalgouvernements, Krakau, zu.

(3) Bei einem Wechsel in der Person des Betriebsinhabers oder des Betriebsleiters kann die Zulassung zur Anerkennung mit Beginn der nächsten Anerkennungszeit gestrichen werden.

§ 8

Anmeldung zur Anerkennung.

Die Anmeldung zur Anerkennung hat unter Benutzung der vorgeschriebenen Formblätter bis zum 1. Juni bei der für den Betrieb zuständigen Landwirtschaftskammer zu erfolgen. Die Landwirtschaftskammer kann im Einzelfall ausnahmsweise auch spätere Anmeldungen gegen erhöhte Gebühren berücksichtigen. Mit der Anmeldung (Anmeldeheft) ist ein Bezugsnachweis (Frachtbrief, Rechnung, Erklärung des Züchters u. ä. m.) über die Anbaustufe des Vermehrungssaatgutes in Urschrift einzureichen.

§ 9

Zurückweisung der Anmeldung.

(1) Anmeldungen, die den Bestimmungen nicht Rechnung tragen, können ohne weiteres zurückgewiesen werden.

(2) Gegen eine den Antrag zurückweisende Entscheidung steht dem Antragsteller binnen 8 Tagen nach Mitteilung der Entscheidung die Beschwerde an die Saatgutstelle des Generalgouvernements zu.

§ 10

Zurückziehung der Anmeldung.

(1) Die Zurückziehung der Anmeldung ist zulässig. Sie muß bei der für die Anmeldung zuständigen Landwirtschaftskammer schriftlich erfolgen. Für Unkosten, die dadurch entstehen, daß die Zurückziehung nicht in gehöriger Weise oder zu spät erfolgt, hat derjenige, der die Anmeldung zurückzieht, aufzukommen.

(2) Bezieht sich die Zurückziehung lediglich auf einen Teil der angemeldeten Bestände, so kann sie noch spätestens vor Beginn der Feldbesichtigung erfolgen; sie ist im Besichtigungsheft zu bestätigen.

(3) Izba Rolnicza ma prawo żądać, by właściciel gospodarstwa z każdej kwalifikowanej w swoim gospodarstwie odmiany, przesłał próbki sadzeniaków dla zbadania pochodzenia ziemniaków bezpłatnie i bez zwrotu kosztów przesyłki. Liczba i wielkość próbek, oraz termin nadesłania i miejsce przeznaczenia będą ustalone od wypadku do wypadku.

§ 7

Pierwsze dopuszczenie gospodarstw (do kwalifikacji).

(1) Jeżeli dotąd lub od dłuższego czasu nie kwalifikowano w danym gospodarstwie, które zgłosiło swój materiał siewny do kwalifikacji, wówczas kwalifikacja nastąpi jedynie na podstawie oględzin przeprowadzonych na miejscu przez Izbę Rolniczą i stwierdzeniu przez nią, że gospodarstwo, kierownik gospodarstwa jak i właściciel tegoż dają rękojmię prawidłowej produkcji kwalifikowanych nasion (dopuszczenie do kwalifikacji).

(2) Przeciw orzeczeniu odrzucającemu wniosek o przyjęcie do kwalifikacji przysługuje wnioskodawcy prawo wniesienia zażalenia do Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa w Krakau (Krakowie) w ciągu miesiąca od dnia otrzymania decyzji.

(3) W wypadku zmiany osoby właściciela gospodarstwa lub kierownika może być cofnięte dopuszczenie do kwalifikacji z początkiem najbliższego okresu kwalifikacyjnego.

§ 8

Zgłoszenie do kwalifikacji.

Zgłoszenie do kwalifikacji winno nastąpić na przewidzianych formularzach do dnia 1 czerwca we właściwej Izbie Rolniczej. Izba Rolnicza może w poszczególnych przypadkach za podwyższeniem należnych opłat wyjątkowo uwzględnić także po terminie złożone zgłoszenia. Ze zgłoszeniem (zeszytem zgłoszeniowym) należy wnieść dowody w oryginale (list przewozowy, rachunek, wyjaśnienia hodowcy i t. d.) o stopniu uprawy zasiewów.

§ 9

Odrzucenie zgłoszenia.

(1) Zgłoszenia, które nie odpowiadają postawionym warunkom mogą być bez uzasadnienia odrzucone.

(2) Przeciw decyzji odrzucającej przysługuje wnioskodawcy prawo wniesienia zażalenia do Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa w ciągu 8 dni od otrzymania decyzji.

§ 10

Cofnięcie zgłoszenia.

(1) Cofnięcie zgłoszenia jest dopuszczalne. Musi ono nastąpić piśmiennie we właściwej dla zgłoszenia Izbie Rolniczej. Koszty, które powstaną na skutek cofnięcia zgłoszenia w sposób nie przepisowy lub zbyt późno, ponosi wnioskodawca.

(2) Jeżeli cofnięcie dotyczy tylko jednej części zgłoszonych zapasów, wówczas może ono nastąpić najpóźniej przed dokonaniem inspekcji polowej; należy je potwierdzić w zeszycie inspekcji.

(3) Nach erfolgter Besichtigung ist eine Zurückziehung der Anmeldung unzulässig.

§ 11

Voraussetzungen der Anerkennung.

(1) Die endgültige Anerkennung von Saatgut als Hochzucht, anerkanntes LS-Saatgut oder anerkannter Nachbau erfolgt nur, wenn auf Grund

1. einer Besichtigung der Vermehrungsfelder, bei Rüben und Futtermöhren auch einer Besichtigung der Stecklinge (§§ 12, 13, 14),
2. einer Untersuchung des Saatgutes

festgestellt ist, daß das gewonnene Saatgut im Zeitpunkt der Besichtigung und der Untersuchung die Mindestanforderungen für anerkanntes Saatgut erfüllt.

(2) Die endgültige Anerkennung von Kartoffelpflanzgut als Hochzucht oder als anerkannter Nachbau erfolgt nur, wenn bei mindestens zwei Feldbesichtigungen festgestellt ist, daß das Pflanzgut die Mindestanforderungen für anerkanntes Saatgut erfüllt.

§ 12

Feldbesichtigung.

(1) Bei der Besichtigung ist festzustellen,

1. ob der Aufwuchs arten- und sortenecht, arten- und sortenrein und gesund ist;
2. ob es sich um absichtlich hergestellte Mischsaaten handelt,
3. ob die Regeln der Anbautechnik beachtet sind,
4. ob die zur Erzielung hochwertigen Saatgutes notwendigen Einrichtungen, wie Scheunen, Keller, Speicher, Maschinen u. ä., sich in einwandfreiem Zustande befinden.

(2) Die wesentlichen Punkte des Besichtigungsbefundes und das Ergebnis der Besichtigung, ob der Aufwuchs als Hochzucht, anerkanntes LS-Saatgut oder anerkannter Nachbau vorläufig anerkannt oder nicht anerkannt wird, sind schriftlich niederzulegen. Eine Feststellung dahin, daß die vorläufige Anerkennung bedingt erfolgen kann, z. B. unter Aufgabe der Reinigung der Felder, ist nicht zulässig. Die Vorschriften des § 13 Abs. 4 und des § 17 werden hierdurch nicht berührt.

(3) Über den Ausfall der Besichtigung händigt der Besichtiger dem Betriebsinhaber einen Befund unter Benutzung des vorgeschriebenen Vordruckes aus. Ist nicht anerkannt worden, so soll der Züchter oder die Vermehrungs- und Vertriebsfirma unverzüglich benachrichtigt werden.

(4) Grundsätzlich kann nur der ganze Bestand einer Sorte anerkannt werden. Erfüllt ein Teil des Bestandes infolge äußerer Einwirkungen, nicht aber infolge Krankheiten und Fremdbesatz, die Voraussetzungen für die Anerkennung nicht, so steht dieser Umstand der Anerkennung des übrigen Teiles nicht entgegen.

§ 13

Zeitpunkt der Besichtigung.

(1) Den Zeitpunkt der Besichtigung bestimmt die zuständige Landwirtschaftskammer. Er ist so zu legen, daß eine sichere Beurteilung des Aufwuchses möglich ist.

(3) Po dokonaniu inspekcji cofnięcie zgłoszenia jest niedopuszczalne.

§ 11

Warunki dla kwalifikowania.

(1) Ostateczne zakwalifikowanie zasiewów jako oryginalnych, kwalifikowanych odmian pochodzenia miejscowego (Landsortensaatgut) albo kwalifikowanych zasiewów dalszych następuje, jeżeli stwierdzono na podstawie:

1. inspekcji polowych — przy burakach i marchwi pastewnej także po inspekcji sadzonek (§§ 12, 13, 14),
2. badania zasiewów,

że w okresie inspekcji badania zasiewów i badania ostatecznego odpowiadają minimalnym wymaganiom dla kwalifikowanych zasiewów.

(2) Zakwalifikowanie ostateczne sadzeniaków ziemniaczanych jako zasiewy oryginalne lub kwalifikowane zasiewy, następuje tylko wtedy, gdy przynajmniej podczas dwóch polowych inspekcyj stwierdzono, że rośliny odpowiadają wymaganiom dla kwalifikowanych zasiewów.

§ 12

Inspekcja polowa.

(1) Przy inspekcji polowej należy stwierdzić:

1. identyczność gatunkową i odmianową, czystość gatunkową i odmianową oraz zdrowotność,
2. czy chodzi o umyślnie zestawione mieszanki,
3. czy zasady techniki uprawy są przestrzegane,
4. czy potrzebne dla wyprodukowania wysokowartościowego materiału siewnego urządzenia, jak stodoły, piwnice, spichlerze, maszyny i t. p., znajdują się w stanie odpowiednim.

(2) Istotne punkty oględzin i wynik inspekcji, czy nasiona zakwalifikowano tymczasowo lub nie zakwalifikowano jako oryginalne, kwalifikowane pochodzenia miejscowego i kwalifikowane zasiewy dalsze należy złożyć na piśmie. Stwierdzenie natomiast, że tymczasowe zakwalifikowanie może nastąpić warunkowo, np. po wykonaniu oczyszczenia pól jest niedopuszczalne. Nie narusza to przepisów § 12 ust. 4 i § 17.

(3) Wynik inspekcji wręcza inspektor właścicielowi gospodarstwa na przepisowym formularzu. W razie odmówienia kwalifikacji należy hodowcę lub firmę rozmnażającą i sprzedającą bezzwłocznie zawiadomić.

(4) W zasadzie można kwalifikować tylko cały stan jednej odmiany. Jeżeli część obsianego obszaru nie odpowiada warunkom kwalifikacji na skutek wpływu okoliczności zewnętrznych lub z powodu chorób, czy też domieszek obcego materiału, to nie jest to przeszkodą zakwalifikowania pozostałej części.

§ 13

Termin inspekcji.

(1) Termin inspekcji ustala właściwa Izba Rolnicza. Należy go ustalić dla dania możliwości pewnej oceny wzrostu.

(2) Die Besichtigung von Stecklingen muß im Herbst, und zwar vor, bei oder nach der Aberntung, jedenfalls aber vor dem winterfertigen Eindecken der Mieten stattfinden. Der Vermehrer hat an mindestens 4 Stellen in etwa 3 m Länge die Stecklinge mit Ausnahme von Zuckerrübenstecklingen so rechtzeitig zu vereinzeln, daß bis zur Besichtigung die Rüben voll ausgewachsen sind.

(3) Bei Kartoffeln sind die Besichtigungszeiten so zu legen, daß Gesundheitswert und Sortenreinheit sowie nach Möglichkeit auch der Knollenbesatz sicher beurteilt werden können.

(4) Führt die Besichtigung zu keiner Anerkennung, können die hierfür ursächlichen Mängel aber nach Ansicht des Besichtigers beseitigt werden, so kann auf Antrag und auf Kosten des Betriebsinhabers oder des Züchters oder der Vermehrungs- und Vertriebsfirma eine Nachbesichtigung stattfinden. Die Nachbesichtigung bei Stecklingen hat zu erfolgen, sobald die Stecklinge nach Öffnung der Mieten im Frühjahr verlesen sind. Der Betriebsinhaber hat die Landwirtschaftskammer unter Einhaltung einer Frist von 8 Tagen über den Zeitpunkt, zu dem mit dem Pflanzen begonnen werden soll, zu unterrichten. Erfolgt die Auspflanzung vor Erledigung der Nachbesichtigung, so muß damit gerechnet werden, daß es bei der Nichtanerkennung verbleibt.

§ 14

Beschwerdebesichtigung.

(1) Beschwerden des Betriebsinhabers, des Züchters oder der Vermehrungs- und Vertriebsfirma über die Nichtanerkennung sind binnen 8 Tagen nach der Besichtigung an die für den Betriebsinhaber zuständige Landwirtschaftskammer zu richten. Sie müssen Namen, Wohnort, Bahnstation und Fernsprechnummer des Betriebsinhabers sowie die Gründe der Nichtanerkennung enthalten.

(2) Die Beschwerdebesichtigung erfolgt durch einen anderen Besichtiger. Hat die Beschwerde keinen Erfolg, so fallen die durch die Beschwerdebesichtigung entstandenen baren Auslagen dem Beschwerdeführer zur Last; im anderen Falle trägt sie die Landwirtschaftskammer.

§ 15

Probenahme.

(1) Die Untersuchung des Saatgutes (§ 11 Abs. 1 Nr. 2) erfolgt an einem Muster (Probe), das in jeder Beziehung der durchschnittlichen Beschaffenheit des Saatgutes entsprechen soll. Die Probe ist daher mit aller Sorgfalt aus dem saatfertig hergerichteten Erdrusch zu ziehen, und zwar durch den Inhaber des Betriebes, in dem das Saatgut saatfertig hergerichtet wird. Die Untersuchung von Klee- und Grassamen auf Keimfähigkeit kann auch an Hand einer ungereinigten Probe erfolgen.

(2) Wird das Saatgut im Betriebe des Erzeugers saatfertig hergestellt, so muß aus dem Ertrag jedes Schlages mindestens eine Probe gezogen werden; bei der Feldbesichtigung kann das Einverständnis des Besichtigers dafür eingeholt werden, daß die Probe aus dem Ertrag mehrerer Schläge derselben Art und Sorte gezogen werden kann.

(2) Inspekcja wysadków musi następować w jesieni po wykopkach, jednak przed zadołowaniem lub złożeniem do kopców. Producent winien na najmniej czterech miejscach długości około 3 m. wysadki przerwać z wyjątkiem wysadków buraków cukrowych, by do czasu inspekcji buraki zupełnie wyrosły.

(3) Termin inspekcji ziemniaków należy tak ustalać, by pod względem zdrowotności i czystości odmian, jak również według możliwości ocenienia zawiązanych bulw, można było wydać pewny sąd.

(4) Jeżeli na podstawie inspekcji nie zakwalifikowano materiału siewnego, a właściwe braki mogą być pod nadzorem inspektora usunięte, wówczas na wniosek i przy pokryciu kosztów przez właściciela gospodarstwa, hodowcę lub firmę produkującą i sprzedającą, może mieć miejsce inspekcja powtórna. Inspekcja powtórna sadzeniaków musi nastąpić natychmiast po otwarciu kopców. Właściciel gospodarstwa musi donieść Izbie Rolniczej w okresie 8 dni o terminie rozpoczęcia prac z materiałem siewnym. Jeżeli wysadzenie nastąpi przed dokonaniem inspekcji powtórnej, to należy uważać, że zakwalifikowanie nie nastąpiło.

§ 14

Superrewizja.

(1) Zażalenia właściciela gospodarstwa, hodowcy lub firmy rozmnażającej lub sprzedającej o niezakwalifikowaniu winny być wniesione w ciągu 8 dni po inspekcji do właściwej dla właściciela gospodarstwa Izby Rolniczej. Winny one zawierać nazwisko, miejsce zamieszkania, stację kolejową i numer telefonu właściciela gospodarstwa, jak również powody niezakwalifikowania.

(2) Superrewizję przeprowadza inny inspektor. Jeżeli zażalenie jest bezpodstawne, natenczas koszty gotówkowe powstałe na skutek superrewizji obciążają wnoszącego zażalenie, w przeciwnym wypadku ponosi je Izba Rolnicza.

§ 15

Próbobranie.

(1) Badanie zasiewów (§ 11 ust. 1 p. 2) odbywa się w próbce, która w każdym wypadku winna odpowiadać przeciętnej jakości zasiewów. Próbkę winien zatem pobrać właściciel gospodarstwa z pełną starannością, z partii zmasowanej z materiału siewnego. Badanie na siłę kiełkowania koniczyn i traw może następować również z próbek nieoczyszczonych.

(2) Jeżeli nasiona do zasiewu przygotowuje producent w gospodarstwie, to należy pobrać przynajmniej jedną próbkę z plonu każdego pola; przy inspekcji polowej można wyjednać zgodę inspektora na pobranie prób z plonu kilku pól tego samego rodzaju i odmiany.

(3) Grundsätzlich darf eine Probe für mehr als 300 dz nicht gezogen werden. Handelt es sich indessen um Partien, die ganz oder teilweise in fremden Betrieben erzeugt worden sind (Mischpartien), so muß bei

1. bitterstofffreien Lupinen . . .	für jede angefangenen	50 dz
2. Lein	„ „ „	50 „
3. Hanf	„ „ „	50 „
4. Zuckerrübensamen . . .	„ „ „	500 „
5. Futterrübensamen . . .	„ „ „	500 „
6. Kohlrüben . .	„ „ „	25 „
7. Futtermöhren	„ „ „	25 „
8. Futterkohl . .	„ „ „	25 „
9. jeder Sorte und Herkunft von Klee- und Grassamen . . .	„ „ „	25 „
10. Wicken . . .	„ „ „	100 „

eine Probe gezogen werden.

(4) Die Proben sind in folgender Größe herzustellen:

1. Bei Getreide	1000 g
2. „ Mais	1000 „
3. „ Hülsenfrüchten außer Wicken .	1000 „
4. „ Raps und rapsähnlichen . . .	50 „
5. „ Feinsämereien (Mohn usw.) .	50 „
6. „ Lein	300 „
7. „ Hanf	300 „
8. „ Rübensamen (Verkaufsware) .	200 „
9. „ Klee, Gras und Wicken . . .	300 „
10. „ ungereinigtem Klee- und Grassamen	500 „
11. „ Lupinen für Bitterstoffbestimmung	500 „

(5) Die Proben sind sorgfältig, jedoch nicht luftdicht zu verpacken. Soll außer Reinheit und Keimfähigkeit der Wassergehalt des Samenertrages festgestellt werden, so sind die Proben in dickwandigen Glasflaschen oder Blechbüchsen unter Verwendung von Siegellack, Isolierband u. ä. m. luftdicht zu verschließen. Die Probe muß über die Person des Absenders (Betriebsinhabers), die Sorte, den Schlag oder die Schläge (Abs. 2), über die Mischpartie, aus der die Probe stammt (Abs. 3), genaue Angaben enthalten. Diese Angaben sind an dem Probebeutel anzubringen und in einem Doppel in den Probebeutel einzulegen. Auch ist zu vermerken, daß es sich um eine Anerkennungsprobe handelt.

§ 16
Zuständige Samenprüfungsstelle.

Die Probe ist an die Samenprüfungsstelle im Gebiet der für den Anbauer örtlich zuständigen Landwirtschaftskammer einzusenden. Die Proben zur Bitterstoffbestimmung bei Lupinen sind an die Forschungsanstalt Pulawy einzusenden.

§ 17
Endgültige Anerkennung.

(1) Über die endgültige Anerkennung entscheidet die Landwirtschaftskammer, in deren Gebiet der Anbauer oder, wenn es sich um Mischpartien aus dem Aufwuchs mehr als eines Distriktes handelt, der Betriebsinhaber seinen Wohnsitz hat. Wird die Probe an eine Samenprüfungsstelle eingesandt, die im Gebiet der für den Absender

(3) Zasadniczo nie może być jedna próbka pobrana z ilości większej aniżeli 300 q. Jeśli chodzi o partie, które w całości lub w części wyprodukowano w obcych gospodarstwach (partie mięszane), to próbka winna być pobrana:

1. łubin bez goryczki	na każde rozpoczęte	50 q
2. len	„ „ „	50 q
3. konopie . . .	„ „ „	50 q
4. nasiona buraków cukrowych . .	„ „ „	500 q
5. nasiona buraków pastewnych . .	„ „ „	500 q
6. brukiew . . .	„ „ „	25 q
7. marchew pastewna	„ „ „	25 q
8. kapusta pastewna	„ „ „	25 q
9. każdej odmiany i pochodzenia nasion koniczyn i traw	„ „ „	25 q
10. wyka	„ „ „	100 q

(4) Próbki należy pobierać w następujących ilościach:

1. dla zbóż	1000 g
2. „ kukurydzy	1000 „
3. „ owoców strączkowych oprócz wyki	1000 „
4. „ rzepaku i rzepakowatych . . .	50 „
5. „ drobnoziarnistych (mak i t. p.) .	50 „
6. „ lnu	300 „
7. „ konopi	300 „
8. „ buraków (towar do sprzedaży) .	200 „
9. „ koniczyn, traw i wyk	300 „
10. „ dla nieczyszczonych koniczyn i traw	500 „
11. „ łubinu do oznaczenia alkaloidów	500 „

(5) Próbki należy zapakować starannie i w sposób umożliwiający dostęp powietrza. Jeśli ma być zbadana prócz czystości i siły kiełkowania także i zawartość wody w próbce nasienia, to próbkę należy umieścić w grubościennych flaszkach lub blaszankach, zalakować, odizolować i zamknąć w sposób uniemożliwiający dostęp powietrza. Próbka winna posiadać dokładne dane, dotyczące osoby wysyłającej (właściciela gospodarstwa), odmiany, pola lub pól (ust. 2) i dane o partii mieszanej, z której próbka pochodzi (ust. 3). Dane te należy podać na opakowaniu próbek oraz również wewnątrz torebek. Jednocześnie należy zaznaczyć, że chodzi o próbkę kwalifikacyjną.

§ 16
Właściwa Stacja Oceny Nasion.

Próbkę należy przesłać do Stacji Oceny Nasion właściwej dla hodowcy Izby Rolniczej. Próbki łubinu dla oznaczenia alkaloidów należy przesłać do Instytutu Badawczego w Puławach.

§ 17
Kwalifikowanie ostateczne.

(1) O ostatecznej kwalifikacji decyduje Izba Rolnicza, w której okręgu posiada miejsce zamieszkania hodowca lub, gdy chodzi o partie mieszane zasiewów pochodzących z gospodarstw położonych w różnych Okręgach (§ 15 ust. 1) — właściciel przedsiębiorstwa. Jeżeli wysyła się próbkę do Stacji Oceny Nasion, która położona jest

örtlich zuständigen Landwirtschaftskammer ihren Sitz hat, so ist mit der Probe eine Erklärung des Absenders folgenden Inhalts beizufügen:

Ich erkläre hiermit nach bestem Wissen und Gewissen, daß die Probe aus dem saatfertig hergerichteten, etwa .... dz großen Samenertrage des vorläufig anerkannten Aufwuchses der Sorte .... stammt.

....
(Datum)

....
(Unterschrift)

oder bei Mischpartien:

Ich erkläre hiermit nach bestem Wissen und Gewissen, daß die Probe aus dem saatfertig hergerichteten Samenertrage des bei den nachstehend aufgeführten Erzeugern (Name, Wohnort, Landwirtschaftskammer) vorläufig anerkannten Aufwuchses der Sorte .... stammt und sich aus den bei den einzelnen Erzeugern vermerkten Mengen zusammensetzt.

....
(Datum)

....
(Unterschrift)

Wird die Probe an eine Samenprüfungsstelle eingesandt, die im Gebiet einer für den Betriebsinhaber örtlich zuständigen Landwirtschaftskammer ihren Sitz nicht hat, so sind die Erklärungen erst nach Erhalt des Untersuchungsbefundes mit dieser an die zuständige Landwirtschaftskammer einzusenden.

(2) Ergibt die Untersuchung der Probe, daß die Anforderungen der Richtlinien der Saatgutstelle für die Untersuchung des Samenertrages nicht erfüllt sind, so kann eine zweite Probe gezogen und zur Untersuchung eingesandt werden. Die zweite Probe muß von einem Beauftragten der zuständigen Landwirtschaftskammer gezogen werden. Die durch die Zweituntersuchung entstehenden Unkosten hat der Antragsteller zu tragen. Eine Untersuchung einer dritten Probe findet nur mit Genehmigung der Saatgutstelle des Generalgouvernements, Krakau, statt.

(3) Über die endgültige Anerkennung wird eine Anerkennungsbescheinigung ausgestellt.

§ 18

Speicherbesichtigung.

Der Samenertrag eines nicht vorläufig anerkannten Flächenbestandes (§ 12 Abs. 2) kann ausnahmsweise endgültig anerkannt werden, wenn nach dem Ermessen der zuständigen Landwirtschaftskammer eine Behebung der für die Nichtanerkennung ursächlichen Mängel möglich erscheint und die Untersuchung ergibt, daß die Mindestanforderungen für anerkanntes Saatgut erfüllt sind. Mit einer solchen ausnahmsweisen Anerkennung kann nicht gerechnet werden, wenn der Flächenbestand wegen Verunkrautung nicht anerkannt worden ist und die Verunkrautung ihre Ursache in schlechter Bewirtschaftung hat.

§ 19

Gebühren.

(1) An Gebühren werden erhoben, gleichgültig, ob anerkannt worden ist oder nicht,

w okręgu właściwej dla wysyłającego Izby Rolniczej, to należy do próbki dołączyć deklarację następującej treści:

Oświadczam niniejszym zgodnie z najlepszą wiedzą i sumieniem, że próbka pochodzi z oczyszczonego, gotowego do siewu plonu, wynoszącego . . . . . . q, tymczasowo zakwalifikowanej odmiany . . . .

. . . .
(data)

. . . .
(podpis)

albo przy partiach mieszanych:

Oświadczam niniejszym zgodnie z najlepszą wiedzą i sumieniem, że próbka pochodzi z oczyszczonego, gotowego do siewu plonu, pochodzącego od wymienionych niżej producentów (nazwisko, miejsce zamieszkania i Izba Rolnicza) tymczasowo zbadanej odmiany . . . . i składającej się z ilości rozmnożonych przez poszczególnych producentów.

. . . .
(data)

. . . .
(podpis)

Jeżeli próbka została przesłana do Stacji Oceny Nasion, która nie leży w okręgu właściwej dla właściciela gospodarstwa (§ 15 ust. 1) Izby Rolniczej, to deklarację należy przesłać dopiero po otrzymaniu orzeczenia badania wraz z próbką do właściwej Izby Rolniczej.

(2) Jeżeli okaże się przy badaniu próbek, że wymogi wytycznych Urzędu Zasiewów o przepisach dla badania plonów nie są spełnione, to może być pobrana druga próba i przesłana do badania. Druga próba musi być pobrana przez pełnomocnika właściwej Izby Rolniczej. Koszty wtórnego badania ponosi wnioskodawca. Badanie trzeciej próby może mieć miejsce li tylko za zezwoleniem Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa w Krakau (Krakowie).

(3) O ostatecznym zakwalifikowaniu należy wystawić świadectwo kwalifikacyjne.

§ 18

Inspekcja spichrzów.

Plon nasion nie zakwalifikowanych tymczasowo upraw (§ 12 ust. 2) może być wyjątkowo definitywnie zakwalifikowany, jeśli wedle oceny właściwej Izby Rolniczej usunięcie pierwotnych braków okaże się możliwe, a badanie wykaże, że minimalne wymogi potrzebne do zakwalifikowania nasion zostały spełnione. Tego rodzaju wyjątkowe zakwalifikowanie nie może nastąpić, jeśli pole skutkiem zachwaszczenia nie zostało zakwalifikowane, a zachwaszczenie spowodowane zostało wadliwą uprawą.

§ 19

Opłaty.

(1) Opłaty będą pobrane niezależnie od tego, czy zakwalifikowanie nastąpiło czy też nie:

1. eine Besichtigungsgebühr. Sie beträgt je angefangene 0,25 ha:
   a) bei Kartoffeln 3 Zloty,
   b) bei Klee- und Grassamen mit Ausnahme von Esparsette und Serradelle 2,50 Zloty, jedoch mindestens 10 Zloty.
      Die Landwirtschaftskammer kann bei diesen Arten die in einer Gemarkung liegenden Flächen von zwei oder mehr Anbauern zusammenfassen und die Gebühr nach dem Anteil der Fläche umlegen,
   c) bei Wicken, Esparsette und Serradelle 1,50 Zloty,
   d) bei allen anderen Arten 2,50 Zloty;
2. eine Untersuchungsgebühr nach Maßgabe der Gebührenordnung der zuständigen Landwirtschaftskammer.

(2) Gebührenschuldner ist, wer den Antrag auf Anerkennung stellt oder in seinem Namen stellen läßt. Handelt es sich um die Anerkennung von Hochzucht und hat der Züchter oder die Vermehrungs- und Vertriebsfirma den Antrag auf Anerkennung gestellt, so steht der Landwirtschaftskammer der Rückgriff gegen den Vermehrer in Höhe des auf seine Vermehrungsfläche entfallenden Teils der Gebühr zu, falls der Antragsteller diese Gebühr wider Erwarten nicht entrichtet.

§ 20

Prüfung von Elite im Anerkennungsverfahren.

(1) Der Züchter ist verpflichtet, seinen zu Zwekken der Vermehrung bestimmten Eliteaufwuchs im Anerkennungsverfahren zu den in § 19 festgesetzten Gebühren prüfen zu lassen.

(2) Der Züchter erhält für die mit Erfolg geprüften Elitebestände eine Bescheinigung.

(3) Ohne Erfolg geprüfte Elite darf als Vermehrungssaatgut nicht verwendet werden.

§ 21

Nachweis für den Verbleib anerkannten Saatgutes.

Jeder Inhaber eines Betriebes, in dem Saatgut zur Anerkennung gelangt, ferner Züchter sowie die Vermehrungs- und Vertriebsfirmen sind verpflichtet, Aufzeichnungen zu machen, aus denen sich einwandfrei Ernteertrag und Verbleib des anerkannten Saatgutes nachweisen läßt. Die Aufzeichnungen sind den zuständigen Dienststellen der Landwirtschaftskammer jederzeit zur Einsichtnahme zu überlassen.

§ 22

Widerruf der Zulassung zur Anerkennung.

(1) Die Zulassung zur Anerkennung wird widerrufen, wenn sich herausstellt, daß die Voraussetzungen für die Zulassung nicht vorhanden waren oder wenn diese Voraussetzungen nachträglich wegfallen. Der Widerruf kann auf bestimmte Arten beschränkt werden.

(2) Die Entscheidung über den Widerruf erfolgt schriftlich; sie soll die Gründe über den Widerruf enthalten. Gegen die Entscheidung kann der Betroffene binnen eines Monats nach Mitteilung die Saatgutstelle des Generalgouvernements anrufen.

§ 23

Polizeilicher Zwang.

Die Vorschriften dieser Grundregel werden gemäß § 11 der Zehnten Durchführungsvorschrift

1. opłata za inspekcję wynosi za każde rozpoczęte 0.25 ha:
   a) przy ziemniakach 3.— zł.,
   b) przy koniczynach i trawach z wyjątkiem esparcety i seradeli 2.50 zł., jednak nie mniej niż 10.— zł. Izba Rolnicza może przy tych gatunkach, które objęte są sąsiadującymi powierzchniami, a należącymi do dwóch lub więcej producentów, nałożyć opłatę wedle udziału w powierzchni,
   c) przy wyce, esparcecie i seradeli 1.50 zł.,
   d) przy wszystkich innych gatunkach 2.50 zł.;
2. opłata za badanie będzie pobraną według ordynacji opłat właściwej Izby Rolniczej.

(2) Opłacie podlega, kto stawia wniosek o kwalifikację albo poleca stawienie wniosku w swoim imieniu. Jeżeli chodzi o kwalifikację nasion jako oryginalnych i hodowca lub producent, czy też sprzedawca wniósł o kwalifikację, to Izbie Rolniczej służy prawo regresu do producenta w wysokości odpowiadającej jego powierzchni upraw, o ile wnioskodawca opłaty tej nie uiści.

§ 20

Badanie elit w postępowaniu kwalifikacyjnym.

(1) Hodowca obowiązany jest rozmnożenie elit poddać badaniu kwalifikacyjnemu w trybie postępowania kwalifikacyjnego za opłatą przewidzianą w § 19.

(2) Hodowca otrzymuje zaświadczenie dla zbadanych i kwalifikowanych upraw elit.

(3) Odrzucone elity nie mogą być użyte jako materiał do rozmnażania.

§ 21

Wykaz remanentu kwalifikowanych odmian.

Właściciel gospodarstwa, w którym odbywa się kwalifikacja, jak i hodowca czy firma sprzedająca, zobowiązany jest sporządzać wykazy, na podstawie których można bezspornie stwierdzić zbiór plonu i remanent kwalifikowanych nasion. Wykazy należy właściwym organom Izby Rolniczej każdocześnie wydać do przeglądu.

§ 22

Cofnięcie dopuszczenia do kwalifikacji.

(1) Dopuszczenie do zakwalifikowania będzie cofnięte, jeśli się okaże, że nie zaistniały warunki do dopuszczenia albo warunki później odpadły. Cofnięcie może być ograniczone do pewnych określonych gatunków.

(2) Decyzja cofnięcia następuje w formie piśmiennej. Winna ona zawierać uzasadnienie cofnięcia. Od decyzji służy zainteresowanemu prawo wniesienia odwołania do Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa w ciągu miesiąca od doręczenia decyzji.

§ 23

Przymus policyjny.

Wykonanie niniejszych zasad nastąpi w razie potrzeby przy użyciu przymusu policyjnego w myśl

vom 6. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 163) erforderlichenfalls unter Anwendung polizeilichen Zwanges vollzogen.

§ 24

Inkrafttreten.

Diese Anordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 31. Mai 1940.

Der Vorsitzende der Saatgutstelle des Generalgouvernements

Dr. **Kaßnitz**

§ 11 dziesiątego postanowienia wykonawczego z dnia 6 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 163).

§ 24

Wejście w życie.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 31 maja 1940 r.

Przewodniczący Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa

Dr. Kassnitz

Anordnung Nr. 2

der Saatgutstelle des Generalgouvernements über die Bewirtschaftung von Saatgut.

Vom 3. Juni 1940.

Auf Grund der Zehnten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 6. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 163) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs folgendes an:

§ 1

Als Saatgut im Sinne dieser Anordnung gelten

1. sämtliche Kleearten,
2. sämtliche Grassaaten,
3. die Samen von Rüben (Zuckerrüben, Futterrüben, Kohlrüben, Herbstrüben),
4. die Samen von Futtermöhren und Futterkohl,
5. Saat- und Pflanzgut von Gemüse und Obst,
6. die Samen von Sommerwicken, Winterwicken, Bitterlupinen, bitterstofffreien Lupinen, Leinen und Hanf, Senf, Saflor, Sojabohnen,
7. Saatgut von sämtlichen Hülsenfrüchten und Ölpflanzen,
8. Saatgut von Getreide einschl. Mais, Hirse und Buchweizen, soweit es als solches in den Verkehr gebracht wird oder anerkannt ist,
9. Pflanzkartoffeln, soweit sie als solche in den Verkehr gebracht werden oder anerkannt sind.

§ 2

(1) Saatgut aller Art, das in ordnungsmäßigem Anerkennungsverfahren entsprechend der Anordnung Nr. 1 der Saatgutstelle des Generalgouvernements vom 31. Mai 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 327) durch die zuständige Landwirtschaftskammer geprüft und zugelassen wurde, darf nur zu Saatzwecken in den Verkehr gebracht werden.

(2) Alles Saatgut ist der Saatgutstelle zum Kauf anzubieten, sobald es durch den Erzeuger bzw. Vermehrer veräußert oder abgeliefert worden ist. Der Verkauf oder Tausch vom Erzeuger zum Erzeuger wird von dieser Bestimmung nicht betroffen.

§ 3

(1) Die Anbietungspflicht des § 2 Abs. 2 gilt nicht für Eliteaufwuchs, soweit er als vertragliches Vermehrungssaatgut durch den Züchter verteilt wird.

Zarządzenie Nr. 2

Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa o gospodarowaniu zasiewami.

Z dnia 3 czerwca 1940 r.

Na mocy dziesiątego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 6 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 163) zarządzam za zgodą Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora co następuje:

§ 1

Za zasiewy w rozumieniu zarządzenia niniejszego uważa się:

1. wszelkie rodzaje koniczyny,
2. wszelkie nasiona traw,
3. nasiona buraków (buraków cukrowych, pastewnych, rzepnych, jesiennych, brukwi),
4. nasiona marchwi pastewnej i kapusty pastewnej,
5. nasiona i sadzonki jarzyn i owoców,
6. nasiona wyki jarej i ozimej, łubinów z goryczką i bez goryczki, lnu i konopi, gorczycy, szafranu, fasoli sojowej,
7. zasiewy wszelkich owoców strączkowych i roślin oleistych,
8. zasiewy zboża łącznie z kukurydzą, prosem i gryką, o ile jako takie jest wypuszczone do obrotu lub zakwalifikowane,
9. sadzeniaki ziemniaczane, o ile jako takie są wypuszczone do obrotu lub zakwalifikowane.

§ 2

(1) Zasiewy wszelkiego rodzaju, zbadane i dopuszczone przez właściwą Izbę Rolniczą w prawidłowym postępowaniu kwalifikacji zgodnie z zarządzeniem Nr. 1 Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa z dnia 31 maja 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 327), wolno wypuszczać do obrotu tylko do celów siewnych.

(2) Wszelkie zasiewy należy zaofiarować do kupna Urzędowi Zasiewów, z chwilą gdy producent względnie plantator je sprzedał lub dostarczył. Przepis ten nie ma zastosowania w przypadku sprzedaży lub zamiany z rąk producenta do producenta.

§ 3

(1) Obowiązek zaofiarowania, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie dotyczy rozmnażania z elit, o ile hodowca go rozdziela na podstawie umów jako zasiewy rozmnożone.

(2) Die Saatgutvermehrer haben nach Maßgabe ihrer Vermehrungsverträge anerkanntes Saatgut und Rohware an die Züchter oder die von der Saatgutstelle zugelassenen Vermehrungs- und Vertriebsfirmen zu liefern.

(3) Die Züchter sowie die Vermehrungs- und Vertriebsfirmen sind hinsichtlich der Erfassung und Verwendung der Samen an die Weisungen der Saatgutstelle gebunden.

§ 4

Die Saatgutstelle schreibt je nach der Versorgungs- und der Bedarfslage vor, von welchem Zeitpunkt ab als Saatgut bestimmter Kulturpflanzen nur noch anerkanntes Saatgut in den Verkehr gebracht werden darf.

§ 5

Die Aufnahme und Veräußerung von Ernteerzeugnissen zur Verwendung als Saatgut (Handelssaat) bedarf in jedem Einzelfalle der Genehmigung der Saatgutstelle, die auch die einzuhaltenden Richtlinien festlegt. Nicht betroffen wird von dieser Bestimmung der Verkauf oder Tausch vom Erzeuger zum Erzeuger.

§ 6

Die Einfuhr und Ausfuhr landwirtschaftlicher Erzeugnisse zur Verwendung als Saatgut bedarf der Genehmigung der Saatgutstelle.

§ 7

Wer den Samenertrag der in § 1 Nr. 1 bis 7 genannten Pflanzen oder anerkanntes Saatgut der in § 1 Nr. 8 und 9 genannten Erzeugnisse als Rohware oder gereinigt aufnimmt, hat diese Mengen der Saatgutstelle anzubieten. Ausgenommen sind, soweit sie nicht im Sinne des § 12 der Anordnung Nr. 1 feldanerkannt sind, folgende Pflanzen: Raps, Rübsen, Mohn und Lein.

§ 8

Die Saatgutstelle kann das ihr angebotene Saatgut freigeben oder erwerben. Die Freigabe kann unter Bedingungen oder Auflagen, insbesondere mit der Weisung erfolgen, daß das Saatgut einer von der Saatgutstelle benannten Stelle anzubieten ist.

§ 9

(1) Saatgut, dessen Zulassung nachweislich abgelehnt wurde, oder solches, auf dessen Aufnahme der Züchter oder die Saatgutstelle nachweislich verzichtet, ist nach den Vorschriften der Landwirtschaftlichen Zentralstelle zu verwenden.

(2) Futterpflanzen und Grassaaten, deren Zulassung als Saatgut nachweislich abgelehnt wurde, sowie Reinigungsabfälle dürfen in den Verkehr gebracht werden, jedoch nicht zur Aussaat auf landwirtschaftlich genutzte Flächen.

§ 10

Die Vermehrer sowie die Erzeuger von anerkanntem Saatgut sind verpflichtet, das Saatgut bis zur Entscheidung über Annahme des Angebots oder Verzicht auf Abnahme durch den Züchter oder die Saatgutstelle, deren Beauftragten ordnungsmäßig zu lagern oder pfleglich zu behandeln. Ebenso ist jeder, der landwirtschaftliche Erzeugnisse aufnimmt, die als Saatgut notwendig sind, zu ordnungsmäßiger Lagerung und pfleglicher Behandlung verpflichtet.

(2) Plantatorzy winni zgodnie z zawartymi umowami dostarczać hodowcom lub dopuszczonym przez Urząd Zasiewów firmom rozmnażającym i sprzedającym nasiona i towar surowy kwalifikowany.

(3) Hodowcy oraz firmy rozmnażające i sprzedające są obowiązani co do zużytkowania nasion stosować się do poleceń Urzędu Zasiewów.

§ 4

Urząd Zasiewów wyznaczy w zależności od sytuacji zaopatrzenia i zapotrzebowania termin, od którego wolno będzie jako zasiewy pewnych roślin wypuszczać do obrotu tylko zasiewy kwalifikowane.

§ 5

Do przyjęcia i zbycia produktów żniwa do siewu (zasiewy handlowe) potrzeba w każdym poszczególnym wypadku zezwolenia od Urzędu Zasiewów, który ustali także wytyczne, mające być dotrzymane. Przepis ten nie dotyczy sprzedaży lub zamiany z rąk producenta do rąk producenta.

§ 6

Przywóz i wywóz produktów rolnych do siewu jest uzależniony od uzyskania zezwolenia Urzędu Zasiewów.

§ 7

Kto plon nasion roślin wymienionych w § 1 p. 1—7 lub kwalifikowane zasiewy produktów wymienionych w § 1 p. 8 i 9 przyjmuje w stanie surowym lub oczyszczonym, winien ilości te zaofiarować do kupna Urzędowi Zasiewów. Wyjątek stanowią, o ile nie są kwalifikowane w rozumieniu § 12 zarządzenia Nr. 1, rośliny następujące: rzepak, rzepik, mak i len.

§ 8

Urząd Zasiewów może zaofiarowane mu nasiona zwolnić lub nabywać. Zwolnienie może nastąpić pod warunkami lub z nałożeniem zleceń, w szczególności z poleceniem zaofiarowania nasion do kupna komuś innemu.

§ 9

(1) Zasiewy, których dopuszczenie zostało rzeczywiście odrzucone, oraz zasiewy, z których przyjęcia hodowca lub Urząd Zasiewów rzeczywiście zrezygnował, należy zużytkować według przepisów Centralnego Urzędu Rolniczego.

(2) Rośliny pastewne i nasiona traw, których dopuszczenie do siewu zostało rzeczywiście odrzucone, oraz odpadki z oczyszczenia wolno wypuszczać do obrotu, jednak nie do obsiewu powierzchni rolniczo użytkowanych.

§ 10

Firmy rozmnażające oraz producenci zasiewów kwalifikowanych są obowiązani zasiewy magazynować należycie aż do wydania przez hodowcę lub Urząd Zasiewów lub jego pełnomocnika decyzji o przyjęciu względnie odrzuceniu oferty. Tak samo obowiązany jest do należytego magazynowania każdy, kto przyjmuje produkty rolne, które potrzebne są jako zasiewy.

§ 11

Der Erzeuger kann seinen jährlichen Aussaatbedarf an Saatgut aus der eigenen Erzeugung durch unmittelbaren Tausch oder Erwerb aus anderen Erzeugerbetrieben oder durch Erwerb von anerkanntem oder zugelassenem Handelssaatgut decken.

§ 12

Der Handel mit Saatgut bedarf der Genehmigung der Saatgutstelle. Die Genehmigung kann unter Bedingungen oder Auflagen erteilt oder zurückgenommen werden. Gegen die Versagung der Genehmigung steht dem Betroffenen das Recht der Beschwerde bei dem Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs zu. Die Beschwerde ist binnen 2 Wochen nach Zugang des Bescheides einzulegen.

§ 13

Zuwiderhandlungen gegen die Vorschriften dieser Anordnung unterliegen den Strafvorschriften der Ergänzungsverordnung vom 15. Januar 1940 sowie den Vorschriften des § 4 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 15. Januar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 8 und II S. 9).

§ 14

Diese Anordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 3. Juni 1940.

Der Vorsitzende der Saatgutstelle des Generalgouvernements
Dr. Kaßnitz

§ 11

Producent może swoje roczne zapotrzebowanie zasiewów pokryć z własnej produkcji, za pomocą bezpośredniej zamiany lub nabycia od innych producentów lub przez nabycie kwalifikowanych lub dopuszczonych zasiewów handlowych.

§ 12

Do handlu nasionami wymagane jest zezwolenie Urzędu Zasiewów. Zezwolenie może być udzielone pod warunkami lub z nałożeniem zleceń i może być cofnięte. W razie nieudzielenia zezwolenia służy stronie prawo wniesienia zażalenia do Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, w terminie dwutygodniowym po nadejściu decyzji.

§ 13

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają karom, przewidzianym w rozporządzeniu uzupełniającym z dnia 15 stycznia 1940 r., oraz w § 4 pierwszego postanowienia wykonawczego z dnia 15 stycznia 1940 r. do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie (Dz. rozp. GGP. I str. 8 i II str. 9).

§ 14

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 3 czerwca 1940 r.

Przewodniczący Urzędu Zasiewów Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Kassnitz

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: Verordnungsblatt GGP I bzw II

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30 — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedyńczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0.60 (RM 0.30) Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) I, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl. II.